

10.2. De resultaten van Pinoké Dames I in de hoofdklasse.

Om de enorme verschillen te illustreren die zich in 20 jaar tijd in het hockey voor hebben gedaan beginnen we met een foto van een succesvol Dames 1 elftal uit 1967.

Staannd v.l.n.r.: Loes Ullers, Christa van der Heiden, Annemarie (Dirk) Icke, Jet Heij, Adri Beuker, Marjan Icke en Ine van Zadelhoff. Zittend v.l.n.r.: Els Arens, Carly Bolte, Fek Gipon, Henny Hendrikse en Wieke Spek.

Maar er werd toen nog op gras gespeeld. Dat veld lag op de velden van de Twentsche Bank. Geen kunstgras, geen hek, geen keeper met een masker en foam, en gewoon een team van 11 speelsters en een coach. Daar zou verandering in komen. Tot halverwege de tachtiger jaren waren de dames van Pinoké aanmerkelijk succesvoller dan de heren. De dames speelden lang voor het bestaan van de hoofdklasse reeds op het hoogste niveau in de wettelijke eerste klasse. Over de promotie naar die klasse in 1974 leest u meer in hoofdstuk 9.1 (op bladzijde 190). Over het bijna landskampioenschap heeft u reeds kunnen lezen in hoofdstuk 9.2 (op bladzijde 193).

De dames draaiden lange tijd goed mee maar eindigden in het seizoen 80-81 niet hoog genoeg (7e plaats) om in het seizoen daarop te worden ingedeeld in de nieuw ingestelde landelijke hoofdklasse. De dames speelden 4 jaar in de overgangsklasse en degradeerden in het seizoen 84-85 zelfs naar de 1e klasse. Na een 4e en 2e plaats werd in 87-88 via het kampioenschap (5 punten voorsprong op HIC)

weer gepromoveerd naar de overgangsklasse en in 1989 direct door naar de hoofdklasse.

De kampioensploeg die in 1988 promoveerde naar de overgangsklasse.

Staannd v.l.n.r.: coach Arno Ramakers, Henriëtte van Oosterzee, Judith van Tijn, Prisca Ancion-Kors, Elsbeth Janmaat, Agnes Otten en Helma van Daal. Zittend v.l.n.r.: achter de bloemen vermoedelijk Ada Ottenhof, Margit van Lotringen, Pascale Toutenhoofd, Ingrid Breedveld, Myra Nods, Fransje Bijnen, Eliane Koelmans en Caro van Dijk.

De kampioensploeg die in 1989 naar de hoofdklasse promoveerde.

Arno Ramakers (trainer/coach), Tessa Walta, Judith van Tijn, Judith Kuenen, Prisca Ancion, Fransje Bijnen (aanvoerster), Viviënne van Deventer, Eveline Veraert, Helma van Daalen, Elsbeth Janmaat en Els Tau (manager). Geknielnd v.l.n.r.: Myra Nods, Henriëtte van Oosterzee, Ingrid Breedveld, Eliane Koelmans, Caro van Dijk en Ada Ottenhof. De foto is gemaakt in april 1989. Op de foto ontbreekt Pascale Toutenhoofd.

Teamgeest was de motor.

Twee personen die nauw bij de resultaten betrokken waren vonden we bereid om die periode van drie jaar nog eens op papier te zetten. Manager Ids van der Schouw en aanvoerster Fransje Bijnen namen het toetsenbord ter hand en kwamen met de volgende herinnering.

Dames 1 begon het seizoen 87-88 met een nieuwe coach, Arno Ramakers, een mix van ervaren en jonge speelsters en de doelstelling terug te keren in de Overgangsklasse.

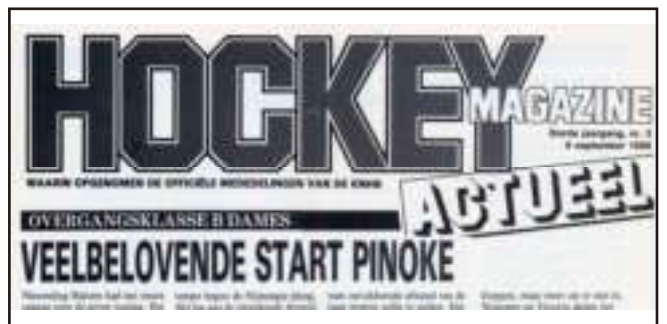

Meer dan in de jaren ervoor werd getraind met een echte wedstrijdinstelling en de resultaten bleven dan ook niet uit. Zonder veel erg grote uitslagen te boeken (wel doelpuntnrijk, zoals een 5-4 overwinning tegen Qui Vive) stonden de dames het gehele seizoen op de eerste plaats en konden na een thuis overwinning op Alkmaar de discolampen voor het eerst in jaren aan ter gelegenheid van een promotie van Dames 1.

Aanvoerster Fransje, tijdens het kampioensfeest in 1988, op de patio van Pinoké. Ze wordt gefeliciteerd door de huidige voorzitter -toen al ereid- Marjan Icke.

Zonder veel wijzigingen in de samenstelling van de groep, ook coach Ramakers bleef op en neer rijden vanuit het landelijke Ede, was de doelstelling voor het eerste jaar overgangsklasse toch proberen mee te spelen in de bovenste regionen. En wederom bleek dat haalbaar. Met dezelfde middelen als het jaar ervoor: basistaken, hard trainen en vooral bij ieder een geloof in eigen kunnen en stimulering van elkaar, kroop Pinoké vanaf ronde 1 naar de bovenste regionen van de ranglijst en was daar vanaf de achtste wedstrijd niet meer vandaan te krijgen. Mede geïnspireerd door de wekelijkse krantjes die "Pa" Thijs Ottenhoff voor het team fabriceerde.

HM Actueel 9 september 1988.

Opvallend was het "lerend vermogen" van het team in dat jaar. Zo werd in de vierde wedstrijd relatief kansloos verloren van Rotterdam (de ploeg die het jaar daarvoor was gedegradeerd uit de hoofdklasse) terwijl diezelfde ploeg enkele maanden later tamelijk kansloos op een gelijkspel werd gehouden. Ja, Arno had het team ervan weten te doordringen dat je gelijke spelen ook kon zien als winstpartij.

DAMES OVERGANGSKLASSE B

PINOKÉ ALLEEN OP KOP

Door een zeer sterke tweede helft bij Alliance vestelde Pinoké zich, na een overtuigende overwinning en door puntverlies van de concurrenten, alleen op kop.

HM Actueel 7 oktober 1988.

DAMES OVERGANGSKLASSE B

ROUTINE HOUDT PINOKÉ OVEREIND

Zwolle had zeventig procent van de wedstrijd in handen, kwam via goed spel op 2-0, maar liet de winst door twee treffers van Ingrid Breedveld toch nog door de vingers glippen.

HM Actueel 11 november 1988.

DAMES OVERGANGSKLASSE B

PINOKÉ WEER DRIE PUNTEN LOS

Pinoké beleefde een uitermate plezierige laatste competitieronde voor de winterstop. Zelf pakte het twee punten bij Venlo, terwijl Schoerwoude in Rotterdam tenonder ging en Zwolle bij Soer een punt moest laten. Door die resultaten is het gat met herfalkampioen Pinoké ineens drie punten geworden.

HM Actueel 16 december 1988.

DAMES OVERGANGSKLASSE B

PINOKE EIGENLIJK AL HOOFDKLASSER

Alles staat klaar voor de start van de competitie. De dames van Pinoké zijn al begonnen met de voorbereidingen. De competitie zal bestaan uit drie ronden. De eerste ronde wordt gespeeld op zaterdag 12 oktober. De tweede ronde wordt gespeeld op zaterdag 19 oktober. De derde ronde wordt gespeeld op zaterdag 26 oktober. De competitie wordt afgesloten op zaterdag 2 november. De competitie wordt gewonnen door de club met de meeste punten. De competitie wordt gewonnen door de club met de meeste punten. De competitie wordt gewonnen door de club met de meeste punten.

HM Actueel 28 april 1989.

Pinoké-vrouwen op rand hoofdklasse

De dames van Pinoké zijn al begonnen met de voorbereidingen. De competitie zal bestaan uit drie ronden. De eerste ronde wordt gespeeld op zaterdag 12 oktober. De tweede ronde wordt gespeeld op zaterdag 19 oktober. De derde ronde wordt gespeeld op zaterdag 26 oktober. De competitie wordt afgesloten op zaterdag 2 november. De competitie wordt gewonnen door de club met de meeste punten. De competitie wordt gewonnen door de club met de meeste punten. De competitie wordt gewonnen door de club met de meeste punten.

Zo groot was de marge drie wedstrijden voor het einde van de competitie dat het jaar kon worden afgesloten met drie nederlagen op rij. De eerste daarvan, een 2-1 nederlaag bij Groninger Studenten, betekende zelfs de titel, die nu niet gevolgd werd door een disco, maar door een ontvangst op het clubhuis door alle hoofdklassers die de club inmiddels rijk was (zie verslag kader hiernaast).

DAMES OVERGANGSKLASSE B

PINOKÉ NA TITEL NIET MEER GEMOTIVEERD

Kampioen de Groninger na 3-2 verlies tegen de Zwolven in de laatste wedstrijd. De dames van Pinoké zijn al begonnen met de voorbereidingen. De competitie zal bestaan uit drie ronden. De eerste ronde wordt gespeeld op zaterdag 12 oktober. De tweede ronde wordt gespeeld op zaterdag 19 oktober. De derde ronde wordt gespeeld op zaterdag 26 oktober. De competitie wordt afgesloten op zaterdag 2 november. De competitie wordt gewonnen door de club met de meeste punten. De competitie wordt gewonnen door de club met de meeste punten. De competitie wordt gewonnen door de club met de meeste punten.

TITELRADER 88		EINDSTAND	
Dames Overgangsklasse B	Pinoké	20-00	100-00
Pinoké	Schoerwoude	20-00	100-00
Pinoké	Pinoké	20-00	100-00
Pinoké	Pinoké	20-00	100-00
Pinoké	Pinoké	20-00	100-00

HM Actueel 12 mei 1989.

Het hoofdklasseschap zou slechts een jaar duren. Deels omdat dames 1 de druk van het moeten presteren in de eerste helft van de competitie beter aan leek te kunnen dan in de tweede helft. En door de onvermijdelijke wisselingen in de samenstelling van het team en de begeleiding (Arno Ramakers had gekozen voor zijn maatschappelijke carrière) leek de chemie minder dan voorheen. Ondanks dat was het voor de meeste andere teams onbegrijpelijk dat juist Pinoké samen met DKS weer naar de overgangsklasse afgleed.

Aanvoerster Fransje Bijnen en manager Ids van der Schouw.

Verslag uit een Steekneus uit mei 1989:

Dames 1: Hoofdklasse.

Hoe vrolijk was de dag al niet begonnen, toen de echte die-hards zich om 08.00 uur hadden verzameld op het Stadionplein. Ze waren er allemaal, van Ere-voorzitter Toon Boveland (later meer over hem) tot 2 "B-meisjes", die met ongetwijfeld rode oortjes deelgenoot werden van de meer scabreuze sectie van het repertoire uit Myra's bundel.

Inderdaad, een vrijwel volle bus vertrok naar het Noorden om aldaar dames 1 kampioen te zien worden en zo terug te zien keren op het niveau waar ze jaren geleden triomfen vierde.

De lange tocht verliep zonder noemenswaardige incidenten, temeer daar dhr. Kors tot genoegen van de reizigers, de kronkelige autoroute door de polders meet via een sluipweg over de Afsluitdijk. Des te heviger was dan ook de afschuif die ieder bekroop bij het aanschouwen van de opstallen van de Groninger Studenten. Een schijnbaar kort geleden uitgebrande varkenskot, voorzien van degelijk traliewerk en bijkans wegzakkend in de sompige uiterwaarden van de Martinistad.

Een schrijnender getuige van het bezuinigingsbeleid van de Minister van Onderwijs lijkt nauwelijks denkbaar.

Of het de ambiance was, of misschien toch een gebrek aan concentratie is de vraag, in ieder geval lieten de dames zich, vooral in de eerste helft, afbluffen door hun tegenstander, die er op gebrand leek een stunt te verzorgen voor haar afscheid nemende aanvoerster. Met welwillende medewerking van de volstrekt falende arbitrage mochten de "Studs" ongeremd aan shirts en rokjes sjoeren, maaien naar alles dat bewoog en zich oefenen in het uitvoeren van de body-check. Desalniettemin had Pinoké de wedstrijd toch relatief eenvoudig in haar voordeel kunnen beslechten, getuige onder meer een loepzuivere Jettrick in de tweede helft. Echter, het mocht niet zo zijn, en dankzij twee doelpunten en twee gele kaarten voor Pinoké, viel er een ernstige schaduw over het verwachte plezier op de terugreis.

Bedrukt en teleurgesteld dromden de reizigers wat samen in de modder en klei rond de nasmeulende bouwval. Alleen Pa Ottenhoff was druk in de weer met zijn mobiele zendinstallatie, in een poging berichten op te vangen uit het wingewest Zwolle. Het was dan ook hij die als eerste kon melden dat de "concurrentie" de nederlaag op passende wijze had gecompenseerd en zo kon, eerst schuchter maar allengs uitbundiger, het gezang (en het drinken) een aanvang nemen. Ach, je wordt ook niet in één wedstrijd kampioen maar in 22 en je moet dus eigenlijk wel erg goed zijn, als een nederlaag (met nog twee wedstrijden voor de boeg) voldoende is voor het kampioenschap.

Gewapend met (naar bleek) te weinig bier werden de zitplaatsen in de bus weer opgezocht voor, zo bleek ras, een beduidend tumultueuzere terugrit. Niet alleen werd nu gekozen voor het draaien en keren in de polder, wat leidde tot een recordaantal sanitaire stops, tevens bestond de Ere-voorzitter het, gehuld in kamgaren mantel en de grijze lokken deze keer "windbestendig" gecoeffeerd, in het nietige plaatsje Oosterzee een eeuwenoude boerderij omver te plassen.

De inmiddels redelijk uitgelaten dames werden op de club ontvangen door het Bestuur en de twee andere Hoofdklassers die onze vereniging rijk was, Veteranen A en Heren I.

Onderbroken door een weer perfecte rijsttafel, werden talloze (minder of meer) sprankelende speeches afgestoken, waarbij geschenkjes, flessen champagne en zoenen even snel werden uitgedeeld als het rijkelijk vloeiende bier ingenomen.

Het werd kortom toch nog gezellig.

Een passagier.

Het roer werd -zoals reeds in het vorige verhaal gememoreerd- overgenomen door Huib Timmermans maar die slaagde er in 1989/90 niet in om de dames in de hoofdklasse te houden. Daar kon ook sterkeepster Det de

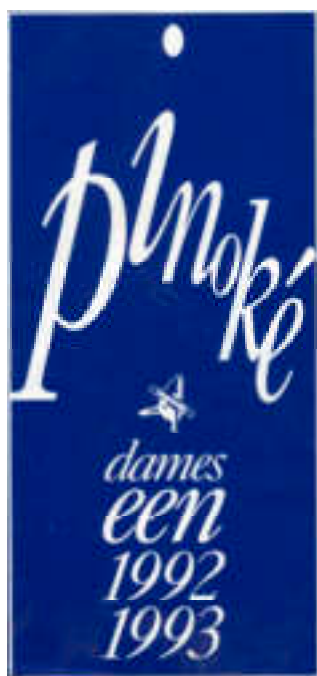
Beus geen verandering in brengen. Ondanks een veelbelovend begin rest aan het einde de elfde plaats met 12 punten. Samen met DKS degradeert Pinoké na één jaar direct weer.

Staan v.l.n.r.: coach Huib Timmermans, Helma van Daalen, Pascale Toutenhoofd, Ingrid Breedveld, Judith Kuenen, Pauline Jansen, Jessica van Thijn, Det de Beus, Maarten van Zon (fysiotherapeut) en manager Ids van der Schouw. Zittend v.l.n.r.: Henriëtte van Oosterzee, Marjolein Voslamber, Myra Nods, Prisca Ancion, Fransje Bijnen, Elsbeth Janmaat en Marije Jurriëns. Op de foto ontbreken: Eveline Veraart en Judith van Tijn.

De jaren daarop zat Pinoké keer op keer op het vinkentouw om naar de hoofdklasse terug te springen maar het was steeds net mis:
 in 90-91: 2e (achter Zwolle);
 in 91-92: 3e (ruim achter kampioen Rotterdam en Wageningen);
 in 92-93: 3e (achter kampioen Oranje Zwart en Ede);
 in 93-94: 2e (achter Groningen).

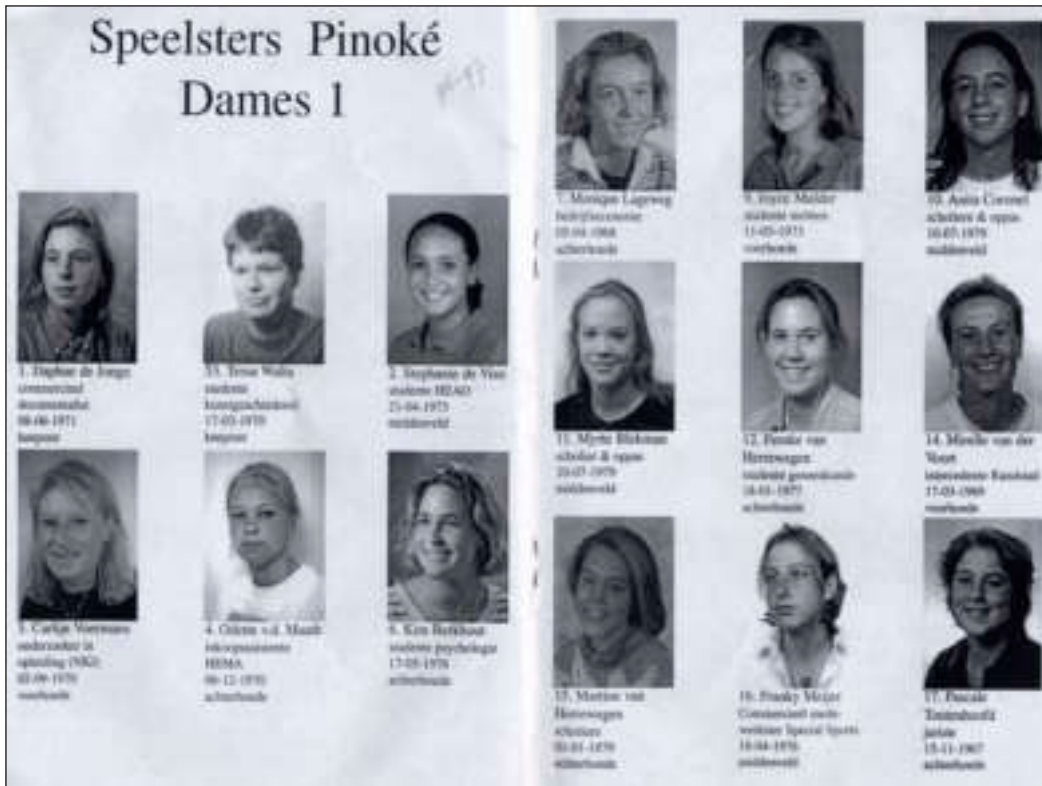
Vanaf seizoen 94-95 nam Karel Muns het roer in handen als trainer/coach. Niet zonder succes. Want de dames haalden de volgende resultaten:
 in 94-95: 2e (achter Alecto)
 in 95-96: 2e (achter Oranje Zwart).

In het seizoen 96-97 werd het kampioenschap behaald en werd er eindelijk weer gepromoveerd naar de hoofdklasse. En dit keer betekende de promotie gelukkig niet een directe degradatie. De dames wisten zich vijf seizoenen lang te handhaven.

Hieronder de ploeg die in 1997 kampioen werd en promoveerde naar de hoofdklasse. 97-98 werd Pinoké 9e in de hoofdklasse, onder Karel Muns. 98-99 werd Pinoké 9e in de hoofdklasse, onder Karel Muns.

Karel Muns kende dus in totaal 5 succesvolle jaren als coach van Pinoké. Pinoké maakte direct indruk als debutant. In dat seizoen hadden de heren besloten om hun thuiswedstrijden op het waterveld in het Wagenerstadion te gaan spelen. Dit was niet echt een succes (zie bladzijde 232). De dames bleven op het eigen zand ingestrooide veld spelen. Dat legde ze geen windeieren.

De ploeg uit het seizoen 97-98 (de rentree in de hoofdklasse). Staand v.l.n.r.: Trainer/coach Karel Muns, Tessa Walta, Mirelle van der Voort, Carlijn Voermans, Quirine Storm van Leeuwen, Myrte Blekman, Baukje Heemskerck, Stephanie de Viso, Viviënne van Deventer, Monique Lageweg, Michelle Smulders en manager Carolien van Rooij. Zittend v.l.n.r.: Nathalie Peleg, Marke de Jong, Pascale Toutenhoofd, Doenja Usmany, Daphne Touw, Franky Meijer, Odette van der Maath en Femke van Herrewegen.

DEBUUT SMAAKT NAAR MEER

Pinoké strooit Kampong zand in de ogen

door JAN BALK

AMSTERDAM — De dames van het gepromoveerde Pinoké zijn dik tevreden met hun eigen zandveldje. Terwijl de heren op het waterveld van het Wagner stadion tegen Klein Zwitserland hun tweede thuisnederlaag leden, zorgde de formatie van Karel Muns voor de verrassing in de Rabobank Competitie door een punt te pakken tegen titelkandidaat Kampong (1-1). Daphne Touw kreeg voor Pinoké een geweldige wedstrijd.

Aantvoerder Pascale Tanten-hoofd (links) brengt in het duel met de van SCBC overgenomen Suzanne Boogaard de wedstrijd treffend in beeld. Kampong werd vorige ge-licht door Pinoké en kwam op het zandveld niet verder dan 1-1. (foto's Roy Luyter).

Hockey Magazine 26 september 1997.

PINOKÉ KRIJGT WEER LUCHT

AMSTERDAM — Pinoké kon na de nederlagen van de afgelopen weken tegen Laren en Kampong wel weer eens een opkikker gebruiken. Een duel tegen een ploeg uit het verkeerde rijtje als HDM of MOP bijvoorbeeld. De Amsterdammers moesten het echter opnemen tegen Rotterdam, dat als zesde op de ranglijst staat en op papier een betere uitgangspositie had.

Maar daarvan trok de ploeg van Karel Muns zich weinig aan. De eerste ontmoeting tegen Rotterdam, waarin Pinoké met 3-2 de mist in ging leek helemaal vergeten. Vanaf de eerste minuut werd de aanval ingezet. En er kwamen kansen, er viel zelfs al vrij snel een doelpunt. Carlijn Voermans was nauw bij de opbouw betrokken. 'Na vijftien minuten spelen braken we

in hoog tempo uit,' aldus Voermans. 'Ik kwam over rechts, ging diep en kreeg de bal in de cirkel aangespeeld. Toen twijfelde ik of ik nu zelf zou schieten of niet. Ik besloot terug te leggen op Myrte (Blekman, OS). Een goede beslissing achteraf. Ze veegde hem er zo in.'

'Dat doelpunt zorgde voor een ontlading,' vult coach Karel Muns aan. 'Maar

Carlijn Voermans

'We raakten een beetje in paniek, omdat Monique uiteraard belangrijk is als verdediger, maar evengoed veel werk verricht bij de opbouw. Dat viel nu inoens weg. *Wat nu?* dachten we. Vijftien minuten later kon ik ook vertrekken, omdat ik in een duel met mijn rechterhand iemand in de rug geduwd zou hebben. Tja, ik heb me echt zitten verbijten op de

bet betekende tegelijk het begin van een zware periode. We kwamen, net als iedere week, met onze rug tegen de muur te staan. Rotterdams kreeg de ene na de andere strafcorner en miste zelfs een strafbal. En dan die twee gele kaarten voor ons. Bijna twintig minuten hockeyden we met tien man.' De eerste kaart was voor Monique Lage-weg. Ze ving de bal per ongeluk op met de stick, terwijl er geen speelsters bij haar in de buurt waren. De arbitrage zag het als een opzettelijke actie en stuurde de laatste man voor tien minuten het veld uit.

bank. Hoe houden die 1-0 vast als Rotterdam zo blijft aanvallen. Gelukkig verrichtte onze keeper (Daphne Touw) een aantal miraculeuze redden-gen en wist Doenja Usmany keer op keer het gevaarlijke spitsenduo te stoppen. Zij hadden echt een groot aandeel in deze overwinning. Door de acties van die twee konden wij onze voorsprong handhaven en schoten we op de ranglijst een plaatsje omhoog. We staan nu zevende, net boven Hurley. Die ploeg komen we over twee weken tegen. Dat wordt dus een echte thriller in het bos.'

(advertentie)

**GEEN HOCKEYVELD
ZONDER**

e SPORT

HOCKEYKLEDING

De resultaten bleven hoopgevend.

De ploeg uit het seizoen 98-99. Achterste rij v.l.n.r.: Monique Lageweg, Martine van Herrewegen, Liselotte Bosch en Kim Verlegh. Middelste rij v.l.n.r. : assistent trainer Bartel Berkhout, Doenja Usmany, Carlijn Voermans, Tessa Walta, Baukje Heemskerk, Femke van Herrewegen, coach Karel Muns en manager Carolien van Rooij. Zittend v.l.n.r.: Nathalie Peleg, Quirine Storm van Leeuwen, Janneke Poerink, Lisanne de Roever, Marke de Jong, Myrte Blekman en Franky Meijer.

In 1999 neemt Karel Muns afscheid als hoofdcoach maar hij zal later in 2002 weer terug keren. Zijn assistent uit 98-99, Bartel Berkhout is dan hoofdcoach geworden en Karel wordt zijn assistent.

Uit Hockey Magazine van 27 november 1998.

1999-2000 werd Pinoké 7e in de hoofdklasse, onder Marjolijn Bianchi.
 2000-2001 werd Pinoké 9e in de hoofdklasse, onder Marjolijn Bianchi.
 2001-2002 werd Pinoké 12e onder Marjolijn Bianchi. Hetgeen helaas weer degradatie tot gevolg had.

De ploeg uit het seizoen 1999-2000. Bovenop v.l.n.r.: Yves Dijkstra, Muriël van Vliet, Tessa Walta, Femke van Herrewegen, Liselotte Bosch, Sacha Bal, Myrte Blekman, Anita Coronel, Janneke Poerink, Karen Mc Neil (Canadese) en Marjolijn Bianchi. Onderop v.l.n.r.: Tara Jelly (Canadese), Jolanda Clemens, Lisanne de Roever, Nathalie Peleg, Baukje Heemskerk, Jiske van de Wijgerd, Marke de Jong, Michelle Smulders en Lorraine van Hoek.

Twee foto's van de uitwedstrijd tegen Oranje Zwart uit de Hockey Magazine van 26 november 1999.

Lisanne de Roever (Pinoké) wordt onder vuur genomen door (vlnr) Maaïke Schröder, Simone van der Heijden (liggend) en Katja van der Weyden.

Er waren pittige duels tussen Oranje Zwart en Pinoké. Hier vechten OZ-speelster Susan van de Hurk en Janneke Poerink om de bal.

In september 2000 werd keepster Lisanne de Roever geselecteerd voor het Nederlands elftal. Daarvoor is zij anno 2004 vaste keus sinds Clarinda Sinnige is gestopt. Helaas was Lisanne in de zomer van 2001, om haar plaats in de oranje-selectie te handhaven, wel genoodzaakt om te verkassen naar hoofdklasse club Kampong. Maar ze heeft nog steeds een hechte band met onze club via (toekomstig) echtgenoot Kees Jan Bordes. Onderstaand een foto van in de wedstrijd tegen Kampong in het seizoen 1999-2000 (HM 12-11-1999).

In 2001-2002 werd onder coach Marjolijn Bianchi dus helaas gedegradeerd. Er worden slechts 4 punten gepakt in het hele seizoen. Eind oktober wordt thuis tegen Oranje Zwart de enige wedstrijd van het seizoen gewonnen. Het zijn ook de laatste punten van het seizoen.

Hierboven een beeld uit die enige winstpartij van het seizoen 2001-2002, thuis tegen Oranje Zwart (HM 2 november 2001). Myrte Blekman laat zich door drie OZ dames natuurlijk niet zo maar even klem zetten.

Onderstaand de teamfoto van het seizoen 2001-2002. Als u meer over dat seizoen wilt weten moet u het interview met Myrte Blekman uit Hockey Magazine uit juni 2002 maar eens lezen (op pagina 266).

Foto: Dirk P. H. Spits ©

De namen bij deze foto treft u aan op bladzijde 320.

Dames 1 in het seizoen 2002-2003. Staand v.l.n.r.: assistent trainer Karel Muns, keeperstrainer Herbert van Wering, assistent trainer Stijn van Rosendaal, manager Catherine Debra, Martine Holla, Emmelien Spek, Baukje Heemskerk, Myrte Blekman, Frederike Brons, Liselotte Bosch, Marrit de Jong, Marlies Mulder en trainer/coach Bartel Berkhout. Geknield v.l.n.r.: videoman Jigal Agsteribbe, Mara Sandberg, Doenja Usmany, Eline Prent, Sanne Dufrenne, Juliëtte van der Eerden, Carolien van Dijl en Anne-Claire Dijkstra.

In seizoen 2002-2003 liet Pinoké telg Bartel Berkhout zijn assistentenpositie bij heren 1 in de steek om de dames weer omhoog te brengen. Daarbij geassisteerd door zijn oude baas bij Dames 1, Karel Muns. Helaas lukte dat met

een 2e en 3e plaats, twee keer net niet. Ondanks de versterking in 2003-2004 in de persoon van oud international Margje Teeuwen. Maar zij blijft de club trouw. Bartel Berkhout vertrekt na twee seizoenen.

Dames 1 uit het seizoen 2003-2004.

Staan v.l.n.r.: keeperstrainer Herbert van Wering, coach Bartel Berkhout, Sanne Dufrenne, Martine Holla, Margje Teeuwen, Sandrien van Rossum, Debbie Bavelaar, Nicci de Haas, Doenja Usmany, Baukje Heemskerk, Noortje Hermes, Myrte Blekman en videoman Jigal Agsteribbe. Geknield v.l.n.r.: Petra Roelfsema, Marlies Mulder, Janneke Poerink, Juliëtte van der Eerden, Kim Verlegh, Frederique Frequin, en Juliëtte Plantenga.

Aan het begin van het seizoen 2004-2005 kwam Harm Schoemaker over van Nijmegen. Die club had hij twee seizoenen geleden ten koste van Pinoké naar de hoofdklasse gebracht waar zij zich vervolgens verdienstelijk handhaafde. Met het nieuwe play off systeem betekent een kampioenschap niet meer per definitie promotie maar een 2e plaats geeft ook nog kans op promotie. Gaat Harm zijn kunstje herhalen bij Pinoké?

De selectie voor het seizoen 2004-2005. Bovenaan v.l.n.r.: Wieteke van de Kamp, Kim Verlegh, Baukje Heemskerk en Nicci de Haas. Daarvoor: Karlijn Jansen (links) en Ivana Esser (rechts). Daarvoor v.l.n.r.: Emmelien Spek, Frederique Frequin, Martine Holla, Myrthe van Zwieten, Stijn van Rosendaal (assistent trainer) en Petra Roelfsema. Voor Frederique zit Marlies Mulder. Daarvoor links van de ballustrade Margje Teeuwen en dan verder rechts naar boven Nienke Beek en Sanne van Nouhuys. Voor dit tweetal zit Mirjam Flore. Helemaal vooraan zit Myrte Blekman. Rechts schuin naast haar in het rode jack Kiki Collot d'Escury. Rechts voor staat Harm Schoemaker (trainer/coach) en links van hem manager Frederike Brons. Op de foto ontbreken: Pierre Regnault (looptrainer), Herbert van Wering (keeperstrainer) en Jelle Olde Riekerink (fysiotherapeut).

60. - 2000, de oude hap is nog steeds lief.

De oer Zilverlingen die als eersten in 1979 hun pul ontvingen komen nog vaak bij elkaar. Hier staan op het strand van Callantsoog v.l.n.r.: Hans Oostenbroek, Toon Bovenlander, Hetty Beerendonk, Hans Beerendonk, Frans van der Lee, Joep Wilmink en Jan de Graaf. Daarvoor v.l.n.r.: Fred Kramer, Honnie Oostenbroek, Guus de Graaf en Anneke Kramer.

De rode draad van de laatste tien jaar: Myrte Blekman.

In 1995 werd eigen kweek Myrte Blekman kampioen van Nederland met meisjes B1. Daarover leest u meer op pagina 205. Myrte kwam in 1996 op 17 jarige leeftijd in de selectie van dames 1. Als je in de programmaboekjes kijkt die sindsdien zijn uitgegeven zie je haar volwassen worden.

1996-1997

Middenvelder en daarnaast scholier en oppas.

1998-1999

Eigen kweek. Vrucht van eigen jeugdopleiding.

1999-2000

Eerst revalideren van een blessure.

2000-2001

Nog steeds met rugnummer 11.

2001-2002

Vastberaden over handhaving in de hoofdklasse.

2002-2003

Met Bartel in één keer terug promoveren.

2003-2004

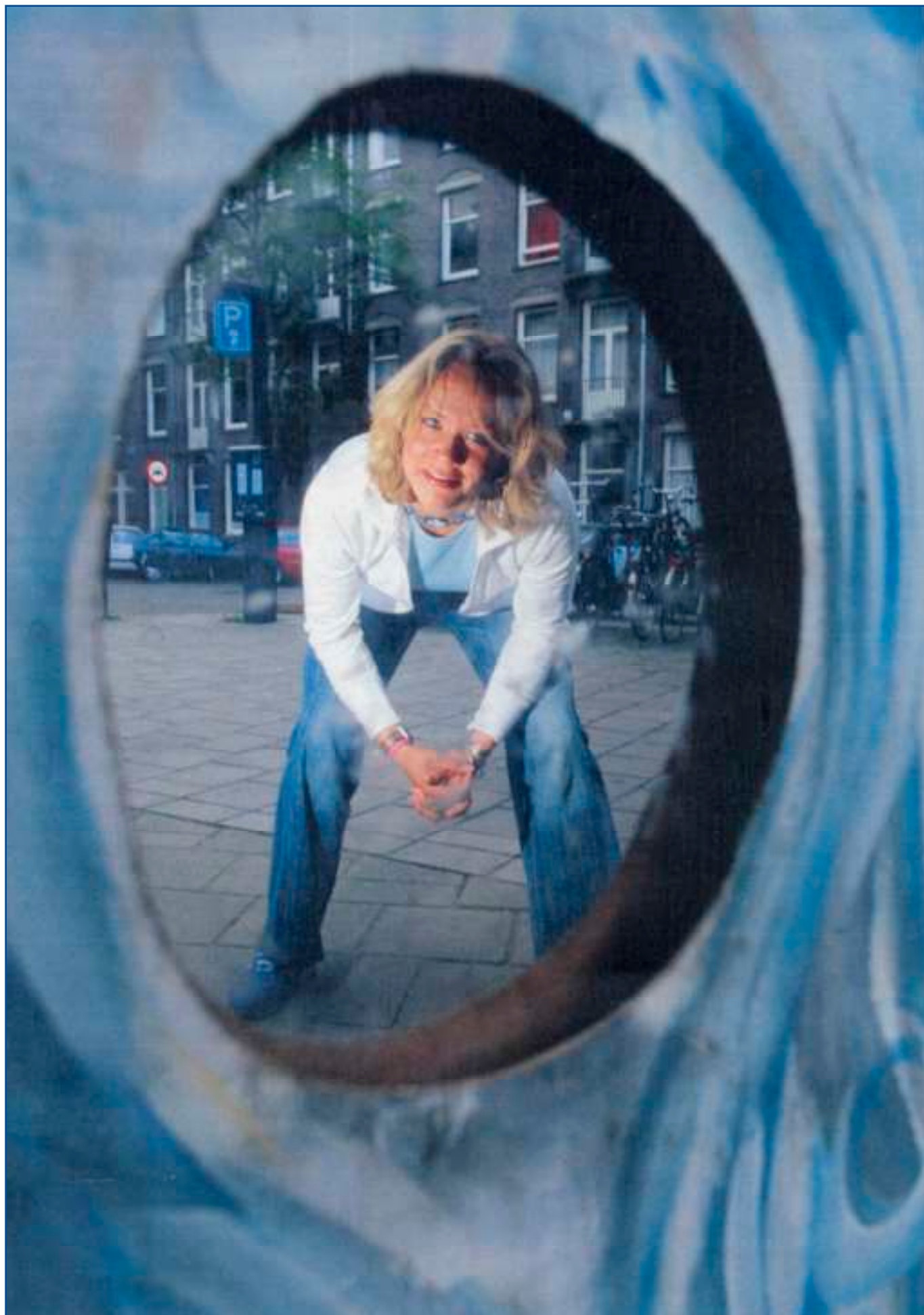
Play offs zijn haalbaar.

2004-2005

Met Harm gaat het nu lukken.

Deze laatste foto is gemaakt aan het begin van seizoen 2004-2005. Myrte is (evenals Boukje Heemskerk) Pinoké altijd trouw gebleven waar anderen veel minder honkvast bleken. Ze heeft het wel eens moeilijk gehad getuige het interview in Hockey Magazine in juni 2002 dat u kunt lezen op de volgende bladzijden.

'Het is schandalig zoals het is gegaan in 't Amsterdamse Bos'

'Ik was het helemaal zat. De zomerstop kon me niet snel genoeg komen.' Myrte Blekman zesde jaar bij Pinoké verliep qua prestaties rampzalig. Degraderen met slechts vier punten: pijnlijk en frustrerend. Eén boodschap staat centraal in haar betoog: 'Nooit naar een ander wijzen. Ik heb zelf ook niet echt mijn beste seizoen gehad.'

Tekst: Philip Kooke Foto: Timme Hoyng

Myrte Blekman (23) speelt vanaf de E'tjes al voor Pinoké. Ze is verruimd met de club, die gezelligheid en topspirit zo redelijk kan combineren. Tot dit seizoen. Ze verbaast zich erover dat de onderlinge sfeer ondanks alle misère niet zonnenswaardig is verslechterd. Goed, er ging nu na een training wel eens iemand vroeger weg met de pet in het hif. Logisch. Maar we trekken elkaar niet de haren uit het hoofd, ook al vaken we sneller gelimpeerd om de kleinste dingetjes. Al die nedestagnatie op rij, ze werden er moedeloos van. Een bijna compleet nieuwe selectie had alleen Baukje Heemskerk en zijzelf als ervaren krachten. Het gros van de selectie was nog groen. Het was geen nieuwe situatie. Al jaren wisselt de selectie grotendeels, seizoen na seizoen. Goede speelsters die alleen voor top hockey kiezen verdwijnen snel van ons naar betere clubs', zegt Blekman. Ook nu is de selectie al weer in beweging. De betere speelsters worden door hoofdklassers de laatste weken op de komst gesnoerd. Blekman: 'Het jachtseizoen is geopend. We worden als een soort vee gekruurd. Niet dat dat erg is, hoor. Dat gebeurt altijd.'

Blekman is er voor zichzelf nog niet helemaal uit of ze blijft. De club waar ze haar hele leven al komt, verlaat ze niet zo snel. 'Ik heb wel een heleboel clubliefde, ben ik bang.' Maar ja, hoofdklasse blijven spelen lonkt ook. Al weet ze niet zo snel waar ze naar toe moet. Amsterdam is geen serieuze optie. 'Ooit ben ik in de E'tjes gevraagd. Het leek me niets.' Ze speelde ooit in peisjes B in een oranje shirt. De aansluiting met de besten van toen is ze kwijt, erkent de MBO-studente grafisch Intermediair ruiterslijk. 'Mijn voornaamste drijfveer om te hockeëren is omdat het leuk is. Lekker zweten. Als je op het hoogste niveau wilt meedraaien, kost dat veel meer tijd en energie. Dat heb ik er niet voor over. Maar ook als ik dat wel had, kom ik voor de echte top niet in aanmerking. Daar ben ik heel eerlijk in.'

Nu Hurley is gedegradeerd, is die mogelijkheid óók verdwenen. Blekman: 'Een paar maanden geleden pakten ze ineens punten tegen goede ploegen. Toen dachten ze dat ze er al waren en werden ze lul en lafs. Zo leek het tenminste voor de buitenwereld. Schandalig eigenlijk, hè, zoals het is gegaan met het niveau in het Amsterdamse Bos. Ik twijfel nog een beetje wat ik ga doen. Eerst wil ik nu deze zomer opnieuw opladen.'

Het is precies datgene waar Marjolijn Bianchi na drie jaar tegen aanliep. De coach vindt dat ze het contact met deze generatie heeft verloren. Maar met afflatende topsportmentaliteit hotste wel eens

er wanhopig van op den duur. Blekman roemt Bianchi dan ook. 'Omdat ze altijd enthousiast is doorgeslagen, terwijl iedereen er wel een keer volledig doorheen heeft gezeten. Ze gooide haar ziel en zieligheid erin.' Daar tegenover staat dat het communicatief nog wel eens botste. 'Haar manier van aanpakken was soms hard. De één kan daar beter tegen dan de ander.' Als Bianchi het gevoel had dat ze iemand op de training beter wilde maken, had de speelster het gevoel dat ze 'de pik op haar had'. Bianchi's andere beleving van topsport kwam na drie jaar ook aan het licht. Tussen graag willen winnen en ten koste van alles moeten winnen gaapt een kloof. Blekman: 'Ik vind echt dat iedereen doorzettingsvermogen heeft getoond. Maar de topsportmentaliteit moet uit jezelf komen. Ik denk dat dat er bij ons niet is uitgekomen, anders waren we niet gedegradeerd.' Sowieso is drie jaar natuurlijk een mooie termijn. Ze kon de 'thematische wedstrijdbesprekingen' redelijk voorspellen. 'Ze waren erg lang, dat vinden we allemaal. Maar ik hoor ze net al iets langer dan de meeste anderen.'

Bianchi's opvolger wordt de pas 24-jarige Bartel Berkhout. Met opvallend genoeg de meer ervaren Karel Muns als zijn assistent. Muns was de voorganger bij Pinoké van Bianchi. Hij maakte een bizar slot mee van zijn periode. Vijf speelsters hadden genoeg van Muns. Ze gingen buiten zijn medeweten naar het bestuur. Dat koos partij voor Muns. Doenja Usmany diende hiervoor nog haar aanvoedersband in te leveren. Blekman: 'Ik had niet verwacht dat hij terug zou keren. Nu vind ik het geestig. Ik heb er geen bezwaar tegen.' Voor Pinoké breekt een nieuw hoofdstuk aan. Snel terugkeren zal niet eenvoudig zijn. Blekman ziet een lichtpunt. 'We zijn nu hockeermoe. Het is teleurstellend, maar met de overgangsklasse is ook niets mis. Onze heren hebben ook even in die overgangsklasse gespeeld. Daar is het ook goed mee afgelopen.'

**Myrte Blekman:
'Die topsportmentaliteit
moet diep vanuit jezelf
komen, maar dat kwam
er bij ons dus niet uit'**

met de groep. Bovendien had Bianchi gehoopt dat Heemskerk en Blekman haar rechterhand werden in het veld, hun leiderscapaciteiten lieten zien. Die heeft Blekman, ook volgens zichzelf, van nature. 'Dat is de aart van het beestje.' Blekman zegt hierop: 'Ik heb er alles aan gedaan dit seizoen. Maar Pinoké heeft het altijd moeten hebben van het collectief, niet van extreme uitblinders.'

Persoonlijk voelt Bianchi zich niet aangesproken. Het was een talentvolle groep, die te wisselvallig presteerde. 'Je moet reëel zijn. Het is niet voor niets dat we zo weinig punten hebben. Roepen dat we onrecht gedegradeerd zijn, is niet reëel. Onze groep is niet voldoende opgestaan. We kregen steeds opnieuw een teleurstelling te verwerken, zelfs als we wel aardig speelden. Dat was zo frustrerend. Je wordt

10.3. Een speciale band met sponsors.

Totdat heren 1 in 1987 naar de hoofdklasse promoveerde stelde de sponsoring van de club niet zo veel voor. In 1981 trainde heren 1 in gesponsorde trainingspakken van de NMB. Andere vormen van sponsoring werd verleend door het doneren van okergele reserveshirts door Fotostudio Heno. Er was begin jaren 80

ook sprake van sponsoring van Pinoké door de Bulldog. Maar toen het bestuur besepte in welke branche die horecagelegenheid opereerde werd vriendelijk bedankt voor het toch niet onaanzienlijke geboden sponsorbedrag. Met promotie in 1987 naar de hoofdklasse werd heren 1 een aantrekkelijk ploeg om te sponsoren. Veel leden van Pinoké werkten bij de NCM (Nederlandse Credietverzekering Maatschappij) en zo was de link snel gelegd. Onderstaand een stukje van de teamfoto van het seizoen 87-88. V.l.n.r. ziet u de heer B. Korridon (de contactpersoon sponsoring bij de NCM), coach Pieter Offerman, manager Hans Beerendonk en de algemeen directeur van de NCM Harry Groen.

Het daarop volgende seizoen werd de NCM gestrikt door buurman Amsterdam. Maar de NCM liet Pinoké niet in de kou staan en bemiddelde met dochterbedrijf Rafinex. Robin Olland, directeur van Rafinex, was zelf oud lid van Pinoké en zijn vader had ook menig voetstap op de club liggen.

RAFINEX SPONSORT HC PINOKÉ

Rafinex bv (Raadgevend bureau voor Financiering en Export) te Amsterdam en de AMHC Pinoké hebben een overeenkomst getekend voor het hoofdsponsorchap van dames I voor een periode van één hockeyseizoen.

Rafinex sponsort naast de dames van Pinoké, sinds september 1988 ook heren I. Beide sponsorovereenkomsten lopen tot september 1990. Rafinex beoogt met deze overeenkomst meer bekendheid te creëren binnen en voor Rafinex interesse doelgroep.

De sponsorovereenkomst werd gesloten door R.W. Olland, directeur Rafinex, F.M. van Partholoven van Eck, voorzitter AMHC Pinoké en Drs. C.Fh. Goudswaard, penningmeester AMHC Pinoké.

Rafinex bv is een zing Maatschappij kredietverzekering

RAFINEX SPONSORT PINOKÉ

Pinoké tekende onlangs het sponsorcontract met Rafinex, een zelfstandige dochtermaatschappij van de vorige sponsor NCM. Het contract heeft een looptijd van twee jaar. Op de foto tekent mevrouw G. Swijghuis en F.M. van Partholoven namens Pinoké en R.W. Olland namens Rafinex, dat met het contract meer bekendheid hoopt

RAFINEX SPONSORT PINOKÉ

Onlangs tekende de firma Rafinex een tweejarig sponsorcontract met de hockeyvereniging Pinoké. Zoals bekend, gaat de vorige sponsor van Pinoké, NCM, baseman Amsterdam sponsoren, maar in dochteronderneming Rafinex (Raadgevend bureau voor Financiering en Export) werd een prima opvolger gevonden. Op de foto tekent Pinoké-voorzitter Van Gest en de heer Olland namens Rafinex de overeenkomst.

JESSICA

Dames 1 werd in het seizoen dat ze naar de hoofdklasse promoveerde (1988-89) gesponsord door Jessica's Dream, een keten van mode-zaken. Nevenstaand ziet u Judith Kuenen in het opvallend gekleurde shirt met sponsornaam. Ook qua materiaal wist Pinoké een mooie sponsor binnen te halen.

Diadora ging in 1989 schoenen en shirts leveren aan de selecties van Pinoké.

In 1994 werd een contract ondertekend met Grolsch, dat al sinds 1971 bierleverancier was.

Op de foto hierboven ziet u v.l.n.r.: penningmeester Dennis den Hartog, voorzitter Frans van Panthaleon van Eck, een meneer van Grolsch en Peter Benne van Grolsch. Op de achtergrond houdt Jeroen van Heugten trots zijn lustrumlogoomhoog. De ondertekening van dit contract was een bezegeling van het historische feit dat Grolsch zijn jaarlijkse sponsoring van f 1.250 verhoogde naar f 20.000 per jaar. Deze bijzondere deal mag op het conto worden geschreven van Geert Wilmink en Ewoud Goudswaard.

In 1998 werd een contract ondertekend met SNS Bank. Op de foto ziet u op de achterste rij v.l.n.r.: Jeroen van Heugten, de heer J. Gerritse van de SNS Bank en Piet Hein Adriaanse. Voorste rij v.l.n.r.: penningmeester Hans Eric Vos, Reinier Douque (aanvoerder Heren 1), Pinoké voorzitter Bert van Haagen en een andere meneer van de SNS Bank.

De namen van de gouden sponsors prijken ook op een chic bord in het clubhuis.

Enkele jaren hierna was het moeilijk om een hoofdsponsor te vinden en er werd binnen het gouden sponsorplan geloot wie er op het shirt van de topselecties mocht staan. We zien op wedstrijdfoto's de naam van Ulica, Saab de Snelheid, Waterland etcetera. We kunnen helaas niet volledig zijn maar van Clockwork op de shirts vonden we nog wel beeldmateriaal.

Sinds het seizoen 2003-2004 sponsort DigiTenne beide topteam van Pinoké en verzorgt Dita de schoenen, sticks en shirts.

